

[Lenger]

til dom, men hvor eksistensen af revselsesretten medfører en form for rabat. Man kan sagtens i de domme argumentere for, at de skal være milde, det kan der være en lang række gode grunde til, men lige præcis den begrundelse, at revselsesretten eksisterer, skal efter min opfattelse ikke være nogen begrundelse for at gøre en dom mildere. Det er altså ikke desto mindre tilfældet i dag. Det er det eneste område, hvor en afskaffelse af revselsesretten for mig at se vil medføre en ændret domspraksis.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det er i anledning af, at justitsministeren siger, at jeg har nævnt færdselsloven. Det har jeg nu ikke. Jeg nævnte med vilje bl.a. retsvirkningslovens § 1, hvor der står, at mand og hustru skal være hinanden til støtte og i fællesskab varetage familiens tarv. Det er en programbestemmelse inden for den familieretlige lovgivning, og mig bekendt har justitsministeren ikke ønsket denne programbestemmelse fjernet. Den er fuldstændig uden sanktioner.

Jeg vil godt sige til justitsministeren, at bekymringen for en udvidelse af det strafbares område inden for straffelovens § 244 eller eventuelt straffelovens § 213 mener jeg ikke har noget på sig. Da man behandlede VS' forslag om afskaffelse af revselsesretten i 1982, bad man rigsadvokaten om en udtalelse. Han sagde – jeg citerer referatet i betænkning nr. 985 fra 1983 – »... at det måtte antages at medføre, at enhver legemskrænkelse af et barn måtte anses for retsstridig og dermed strafbar efter straffelovens § 244«. Og så kommer det afgørende:

»Da overtrædelse af § 244, stk. 1, imidlertid kun fører til offentlig påtale, såfremt almene hensyn kræver det, og da kriteriet for sagesløshed efter § 244, stk. 4, bl.a. afhænger af legemskrænkelens karakter, ville en regel som den foreslåede efter rigsadvokatens opfattelse næppe medføre øget anvendelse af strafferetlige sanktioner over for forældre, der revser deres børn.«

Det vil altså sige, at rigsadvokaten på det tidspunkt i hvert fald havde den opfattelse, at vedtagelse af en sådan bestemmelse ikke ville medføre en udvidelse af det strafbares område for legemskrænkelser. Samtidig må

det nok siges, at de bemærkninger, der her er faldet fra et flertal af ordførerne, næppe kan undgå at påvirke domstolene, når de skal tage stilling til legemskrænkelser af børn.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Behandling af klager over politiet).

Af Leif Hermann (SF) og Lenger (VS) m.fl.

(Fremsat 12/3 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er jo SF og VS, der har fremsat dette lovforslag, der lægger op til en omfattende ændring af de nuværende regler i retsplejeloven om behandling af klager over politiet. Der er tale om genfremsættelse af forslag, som var til behandling den 3. februar 1982 her i tinget.

Efter lovforslaget skal der indføres en ordning med politiombudsmand, som skal udpeges af folketingets ombudsmand. Endvidere skal der oprettes særlige politiklagenævn, hvis medlemmer skal tages fra den kreds af borgere, der i dag bruges som lægdommere. Efter forslaget skal politiombudsmandene ud over at tage stilling til klager over politiet også fungere som anklagere i eventuelle straffesager mod polititjenestemænd, ligesom ombudsmandene skal tillægges kompetencen i relation til disciplinærsager mod polititjenestemænd.